

Adalékok a shadoni egyházhoz V.

Jelen írás ötödik darabja egy terveim szerint több részből álló sorozatnak, amellyel a shadoni Egyház leírásához járulok hozzá a magam szerény eszközeivel. Írásom a Summarium, a Papok, paplovagok II. és az Új Tekercsek kötetekre épül, valamint a Szürkecsuklyás Testvériség eddig közzétett munkásságára (a tőlük vett szó szerinti idézeteket jelzem). Azon néhány helyen, ahol ellentmondok valamely forrásnak, ezt a pontosítás szándékával teszem. Írásaim nem hivatalos kiegészítők Ynev világához (írókkal vagy kiadókkal nem egyeztettem) és bárki által szabadon felhasználhatók.

KHON-THA SZÓMA DOMVIKÉ – Az Úr Egyházának titkos fegyverei

Szent Vertianus Rendje

Idézet a szurkecsuklyas.hu oldalról:

arghorosz: Csak a legkevesebbek által ismert teremtmények egész Shadonban. Legtöbbjük Tela-Bierrában, a Márványtermekben található. Kivétel nélkül gyengeelméjük, mégis kiválóan ellátnak egy bizonyos feladatot: a titoktartást. Mágikus úton olyan műveket plántálnak elméjükbe, melyek elolvasása szinte mindenki számára tiltott. Ők maguk bármikor tökéletesen fel tudják idézni az adott művet anélkül, hogy abból akár egyetlen szó értelmét is felfognák. (Forrás: www.szurkecsuklyas.hu)

- Gyere, gyere csak. Hazug hét arc képmutató papja. A falhoz láncoltatok, a föld mélyére zártatok, de így is erősebb vagyok mindnyájatoknál! Mi lett a korábbi csuhással, aki zokogva szaladt ki a zárkából...? Mi lett vele, ó kíváncsi vagyok.
- Felakasztotta magát.
- Ó, valóban? De nem tűnsz nagyon zaklatottnak emiatt, látom. Talán te kész vagy hallgatni engem az eltitkolt igazságokról, amelyek lerombolják mindazt, amit eddig hittél?!
- Meglehet, készen állok. Ezért jöttem. Egyenesen kíváncsi vagyok.
- Hát akkor tudd, hogy az istenetek soha nem létezett, hét arca hét ősi pogány isten, akiket az óidők mágusai pusztán a nép hathatós kizsákmányolása érdekében, általatok megvetett profán varázslatok segítségével...
- Szánalmas vagy.
- Szánalmas? Nézz magadba, és meglátod, hogy igazam van! Nézd a liturgiátok azon elemeit, amelyeknél...
- Ezt, pusztán ezt akarod elmondani?! És én még elhittem, hogy végre valami eredetibb, felforgatóbb tant hallok!
- Ne kacagj, mert nem sokáig fogsz már kacagni! Önhittséged máz, mellébeszélésed a valódi igazság előli bujkálás csupán. Hamarosan romokban hever majd a hited,

- a kiemelkedettség...
- Kiemelkedettség? A kosfejű tanításai?
- Igen, a Legnagyobb Úr igazsága.
- „Legnagyobb Úr”, hogyne. Hadd idézzem: „A gyöngye elbukik a harcban, osztályrésze az erősek feltétlen szolgálata, illetve a pusztulás. Az erősek győznek a harcban, osztályrészük a harc további folytatása.” Igazán eredeti; evvel akarsz összezavarni?
- Gúnyolódj csak, sosemvolt-hamis isten papja, gúnyolódj amíg megteheted. Ez a Természet törvénye, a világegyetem igazsága!
- Ó igen, a természet törvénye. A farkasok élnek így, nem? Meg a patkányok! A legravaszabb patkány él legtovább, ugye? A legravaszabb patkány jut ki egyedül a süllyedő hajóról. Ez ám a kiemelkedettség! Vak féreg vagy a nagy igazságokkal szemben!
- Üres szóvirág. Ennyit tudsz válaszolni?
- A te vallásod talán jobb? A gyengékkel szembeni képmutató könyörület ostoba gyarlóság, a hatalom és az erőforrások vétkes elpocsékolása! Nincs talán mégis nyomor a földjeiteken? Nincs talán emberi szenvedés mégis? A te vallásod tanítása...
- Ha olyan kiemelkedett vagy, mit foglalkozol az én vallásommal? Ha annyival kevesebbek vagyunk a magadfajtáknál, mit törödsz az eszméinkkel?
- A Természet valós igazsága a maga kérlelhetetlen nyersségében: a Természet rendje szerinti, hogy a kiemelkedett hatalomhoz jut, amely...
- Ne feledjük az úgynevezett Szent Földet, ahol persze elegendő a hatalom látszata.
- Ez hazugság!
- Hazugság? Ó, csak nem összezavartalak?
- Hallgass!
- Ez a válaszod?! Nem cserélődtek ki a szerepek kissé? Nem azt tervezted, hogy én állok majd így megtörve a te érveid súlya alatt?!
- Engem nem törtél meg, hamis isten papja! A Legnagyobb Úr igazsága majd rányitja a szemed a vallásod...
- Ugyan, hiszen a saját vallásodat sem ismered. A mondandód pedig határozottan

- unalmas. Ratko Rizzini könyve sokkal eredetibb volt.
- Ratko Rizzini...? Te... Te olvastad az Iszonyat Könyvét?!
- Hogyne. Te talán nem?
- Nem volt még szerencsém...
- És nem is lesz már. De most látom, tényleg összezavartalak.
- Hazudsz, hazug vagy. Nem olvashattad az Iszonyat Könyvét... Hiszen... hiszen azt beszélük, romba dönti mindazt, amit a vallások jelent.
- Romba dönti mindazt, amit a tudatlanok a vallásunkról gondolnak vagy tudni vélnek. Ez pedig nagy különbség. Nem is gondolnád, hogy mekkora.
- Hazudsz... össze akarsz zavarni...
- Ugyan már. Akarod tudni, mi történt Ratko Rizzinivel?
- Tudom, amit tudok: bebocsátást nyert Kránba, a Legnagyobb Úr evilági birodalmába ahol is...
- Nem, ó nem, megtévedt gyermekem. Soha nem jutott el Kránba, a közelébe sem. Még véletlenül sem. De hogy megnyugtassalak: bizonyos értelemben Ratko Rizzini még mindig él.
- Mit műveltetek vele, nyomorultak?! Vérszagú, sikolyoktól visszhangzó kazamatákban...
- Megtörtük és felhasználtuk, legyen elég ennyi. Haragosan lobogó gyűlölete már a mi szolgálatunkban áll. És az táplálja irántunk érzett gyűlöletét a mi hasznunkra, hogy nagyon jól tudja: az örökkévalóságig minket szolgál, magatehetetlenül és kiszolgáltatva. Végtelen szenvedés az osztályrésze, amit a ti tanításaitok szerint élők közül is csak nagyon kevesek tudnak elképzelni.
- De... hát...
- Ne aggódj: rád, tévelygő gyermekre csupán nyelvkitépés és tisztító máglya vár. Kérdésed van-e?
- Ki... ki vagy te tulajdonképpen?

Szent Vertianus Rendje könyves rend, egyike a legkülönlegesebbeknek a Birodalomban. Különleges annyiban, hogy léte titkos, valódi rendházaik nincsenek, tevékenységük nem nyilvános. Közvetlenül a Felső Papság irányítása alatt állnak, működésük az inkvizitorokat és a belső inkvizitorokat segíti.

Fő tevékenységük a titkos egyházi iratok, kárhozatos varázstekercsek, tilalmas könyvek, eretnek tanítások, felforgató tanok tanulmányozása. Ők kezelik a Biarra Könyvtár titkos és zárolt részlegeit, hozzájuk futnak be a veszélyes eretnekek kihallgatási jegyzőkönyvei. Az ő egyszerű, szürke csuhájukat viselik az arghorosok, a gyengeelméjű ám kitűnő emlékezőtehetségű egyházzolgák, akik a Rend felügyelete alatt állnak.

A Rend tagjai valamennyien rendkívül művelt, számos nyelven beszélő férfiak. Vallási meggyőződésük sajátos, ám sziklaszilárd: nem csoda, az Egyház tanaira vonatkozó valamennyi iratot ismerik és tanulmányozzák, ide értve az ellenséges, felforgató vagy eretnek tanokat is.

Ahogy Domvik legtitkosabb tanításaiban áll: egyetlen mindenható ám személytelen, soha meg nem ismerhető nagybetűs Isten van; személy vagy entitás, vagy csupán a Világegyetemet összetartó arctalan erő és rend – nem tudja senki, talán még a legősibb istenek sem. Mert a legősibb, leghatalmasabb istenek is csupán eme Mindenható teremtményei, a későbbi, csekélyebb istenségek pedig csak a Világegyetem végtelen hosszúnak tűnő történelme során magasztosultak istenséggé. Domvik nem ilyen; Ő voltaképpen nem létezik, Ő csupán egy út, egy módszer, egy transzcendens csatorna a nagybetűs Mindenható Isten imadására. Tanait és szertartásait az Egyház alakította ki, e célok figyelembevételével. Isteni Síkjain az Ő angyalai és szentjei élnek, de Ő maga nem, mert a szó hétköznapi értelmében nem létezik. Az Ő nevét imádó túlvilági seregek is mind a megismerhetetlen nagybetűs Mindenható imádják, de ezt ők maguk sem tudják. E

titkos tanítások még a Domvik-papság előtt is titkosak; kizárólag a felső papság és a Titkos Inkvizíció ismeri őket, no meg természetesen Szent Vertianus Rendjének könyvesei.

Nem teljesen légből kapottak azon elméletek, melyek az ősidők mitikus Egyéről szólnak, valamint Domvik és Ranagol kapcsolatáról. A mitikus Egy vélhetően a titokzatos Mindenható küldötte volt, aki meg akarta büntetni a lázadásból menekülő (és egyes feltételezések szerint az Ynevet hordozó anyagi világot jelenleg ismert alakjában megteremtő) Kilenceket; ilyen küldötként az Egy szoros kapcsolatban állt a Mindenhatóval, lévén Őhöz vezető csatorna, az Ő egyik aspektusa, de a szó mai értelmében nem volt sem istenség, sem személyes entitás. (A legsötétebb istenkáromlásnak minősített ősrégi, aquirból fordított filozófiai tételek szerint „Árnyék volt, de nem maga az Árnyékot Vető; Illat volt, de nem maga a Virág; Rikoltás volt, de nem maga a Wul-madár.”) Vereségét követő meghasonlását a magukat beavatottnak képzelők Domvik és Ranagol szétválásaként, Domvik hivatalos tanításai a Bálványtestű kitalálásaként magyarázzák. (A Szeptameron első szeptádjának hitvallása szerinti Bölcsen Szóló Öreg Isten lenne maga az Egy; természetesen a Szeptameron még csak utalást sem tartalmaz sem a Kilencekre, sem az Egy vereségére!).

Az igazsághoz akkor járunk közelebb, ha a vereséget szenvedett Egy lényének meghasonlását követően hozzá tesszük a történethez a tény, hogy megosztott lényének egyik fele öntudatra ébredt, személyiséggé majd valódi istenséggé vált; másik fele, maradéka pedig ebben a formában nem. E másik fél, e maradék megtartotta személytelen, öntudatlan, tudattalan tulajdonságait, de még mindig a Mindenhatóhoz vezető csatornaként működött, míg öntudatra ébredt másik fele az öntudatért az e csatornától való elválás áldozatát vállalta. Az öntudatlan fél szilánkjait, megnyilvánulásait ennek ellenére istenséggé kezdtek tisztelni, gyakran több néven ugyanazt a megnyilvánulást. Noha nem személy, és így emberi ésszel a pusztán létezése is megkérdőjelezhető, kétségkívül rendelkezik isteni síkokkal és túlvilági seregekkel. Jottányit sem számít, hogy az ősi Godon „öt magát” vagy egyes megnyilvánulásait imáda Javea, Jedome és Jovidon neveken, és hogy e három név, e három istenségről alkotott emberi elképzelés mennyiben van átfedéssel az ó-shadoni hitvilág istenségeivel (Élet Teremtője,

Jóság Forrása, Gyógyító, vagy éppen az Érdemtelen Élet Kioltója). A némi igazságmagot tartalmazó vád Domvik korábbi istenségekből való összegyűrésére tehát bizonyos nézőpontból igaz; de kibicsaklik az emberi gondolkodás, ha fel kell fogni, hogy e korábbi istenségek a látszat ellenére mindig is az osztatlan, öntudatlan, önazonosság nélküli Domvik voltak, mind, külön-külön és együttesen is.

A Rend egyik legfőbb feladata, hogy a titkos egyházi tanokat, a felforgató eretnek tanokat, illetve az egyéb tilalmas, például mágikus iratokat kezelje, feldolgozza, kivonatolja, magyarázza, rendszerbe illessze, és így tovább. Vallásos meggyőződésük éppen azért megingathatatlan, mert ismerik a titkos igazságot, de ugyanúgy ismerik gyakorlatilag az összes eretnek vagy fél-eretnek vallási anyagot. Ilyen különösen Domvik és Ranagol egylényegűsége; Domvik mint régi godoni istenek összefércelése; a Teremtés vak és véletlenszerű lefolyásáról gyártott elméletek, a hajdani Teremtő vagy Teremtők pusztulása, és így tovább. Behatóan ismerik gyakorlatilag valamennyi fontosabb vallás teremtéstörténetét, az istenek mibenlétét taglaló teológiai elképzeléseket, a nagybetűs Végzet, a sors, a lélekvándorlás, a karma mibenlétét és működését vizsgáló (egymással gyakran ellentétes) filozófiai iskolákat, a Világegyetem működéséről szóló klasszikus vagy ős-mágikus tanításokat. Szerte a világon gyűjtik, vásárolják, lopatják vagy másolják az ilyesmivel foglalkozó ritka tekercseket. A Biarra Könyvtár titkos és zárolt részlegei valószínűleg a hetedik emberi népek legteljesebb gyűjteménye a legtöbb ilyen témában.

Fő feladatuk ugyanakkor a tilalmas és veszélyes tudás őrzése. Például az eredeti aquir rúnákkal írt tekercsek olvasása még a felső papság tagjai számára is rendkívül kockázatos: életük vagy józan eszük a tét, ha képzetlenül kívánják tanulmányozni a mágikus iratokat. Nem beszélve arról, hogy az aquir rúnák olvasása hagyományosan nem része a shadoni papképzésnek, sőt általában az emberi tudományoknak sem. A Rend tagjai között ugyanakkor vannak, akik elsajátították (természetesen csak olvasás, esetleg értés szintjén) az aquir nyelvek némelyikét, ahogy mások az ókyrt, az amundot, az ódzsennt, az ó-godonit, illetve számtalan további holt és élő nyelvet. A felső papság tagjai a tilalmas tekercsek lábjegyzetekkel, széljegyzetekkel, hivatkozásokkal és magyarázatokkal ellátott fordításait kapják a

Rendtől, ha megfelelően indokolt és a Titkos Inkvizíció által ellenjegyzett kérelemmel fordulnak az Apáthoz.

A Rend titkos és konkrét forrás-megjelölés nélküli jelentésekkel, elemzésekkel és tanácsokkal segíti az Inkvizíció munkáját. Folyamatosan figyelemmel kísérik az eretnek tévtanok felbukkanásait, a tanítások változásait és változásait; az Inkvizíció jelentéseiből pillanatok alatt kiszűrjük, hogy Egyházon belüli eltévelyedésről, hivatalos tanok véletlen félreértéséről, tudatos félreértelmezéséről van-e szó. Felismerik a gorviki vagy épp felföldi Ranagol-hívók tevékenységét; éppígy a démonimádó, szerafista szekták vagy boszorkányrendek keze nyomát. Tanácsaik hatékonyan segítik az inkvizítorok munkáját, a felderítő tevékenységet, az ügyek kivizsgálását.

A Rend mindezekon felül a legtitkosabb, a magasztos célok által szentesített tudományos vizsgálatokat és kísérleteket végez. Kránon kívül a Rend tagjai ismerik a világon legjobban az aquir mágia gyakorlati megnyilvánulásait; alapos elméleti felkészültségüknek hála egyes ősmágikus módszerek és műveletek utánzására avagy kivitelezésére képesek is. Titkos kazamataikban aqirokat és démonokat tartanak fogva, és hátborzongató kísérleteket végeznek rajtuk. A leggonoszabb ellenséges varázstudók és eretnekek testén a démon-ichor és az aquir vér hatásait tanulmányozzák; a legromlottabb lelkek csapdába ejtett szellem-szörnyetegként, titkos helyiségeket védő vagy éppen láthatatlanul támadó testetlen fegyverként szolgálják az Egyház magasztos és feddhetetlen céljait.

Hátborzongató működésüknek köszönhetően képesek ősmágia ellen óvó talizmánokat készíteni, aquir vagy démoni eredetű varázstárgyakat felkutatni és biztonságosan hatástalanítani, emberi testet öltött démonokat leleplezni, megszállottakat gyógyítani, túlvilági megszállást elkerülni, démoni nyelveket hallgatni, és így tovább. „A cél szentesíti az eszközt. Kellően magasztos cél pedig voltaképpen bármilyen eszközt.”

Mindezekon felül a Rend tagjai végzik a Biarra Könyvtár titkos és zárolt részlegeinek takarítását (oda más be sem nagyon léphet, a felső papság Titkos Inkvizíció által

ellenjegyzett ólompecsés engedély nélkül; amit persze csak a felső papság vagy a Titkos Inkvizíció tagjai birtokolhatnak és mutathatnak fel...). Végzik továbbá a könyvkötéssel, másolással, könyv-restaurálással kapcsolatos valamennyi tevékenységet (bármely egyéb könyvkötőnek így vagy úgy az életébe vagy a józan eszébe kerülne az ilyen munka).

A Rend tagjává feddhetetlen életű, tudományokban alaposan jártas papok, ritkábban inkvizítorok válhatnak, őket mintegy meghívják a Rend keblébe. Először Tela-Bierrába hívják a jelöltet, színleg tudományos és teológiai továbbképzésre. Itt (afféle mézesmadzagként) ritka és korlátozott hozzáférésű írásokat kínálnak nekik tanulmányozásra a Rend tagjai; közben mintegy mellékesen megemlítik, hogy az ennél is titkosabb könyvek olvasása az eddigi szolgálatkészésnél is mélyebb elhivatottságot igényel, szigorú esküket, alapos vizsgálatokat. Ha a jelölt hajlandónak mutatkozik arra, hogy addigi életét feladva a Rend tagjává váljon, szigorú beavatási szertartás vár rá. Szakrális eskük sorozatával fogad titoktartást, közben napokat tölt a cellájában illetve az oltár előtt önsanyargatással. Alapos mágikus fürkészésnek vetik alá: rejtett indítékokat, titkos vágyakat keresnek. Óvatosan elkezdik vele megismertetni a fontosabb eretnek tanokat és a való igazság egyes morzsáit. Közben fürkészve figyelik szelleme reakcióit – ne feledjük, éppen leomlik benne mindaz, amit eddig a vallásról tudni vélt; mindaz, amit ezreknek prédikált, aminek a szellemében élt és aminek a nevében ölt. Minden nap többször Domvik nevében áldást kell osztania, vagy más módon bizonyítania, hogy hite még erős a szakrális varázslatok kivitelezéséhez. Ezek a fürkésző vizsgálatok tehát becsaphatatlanok és tévedhetetlenek; ha egy jelölt nem felel meg, mert hite meginog és nem fogadja be a való igazságot, akkor emlékeit eltorzítják és őt magát hazaküldik. Súlyosabb esetekben szigorú vezeklésben kell folytatnia életét Szent Raziél Némái

közt. Ha a vizsgálatok idegen befolyást vagy hátsó szándékokat fedeznek fel, akkor a Titkos Inkvizíciót értesítik.

Az alkalmasnak talált jelölt leteszi a végső esküt, és szürke csuhát ölt. Megtanulja azokat az elmevédő mágikus fogásokat, amelyekkel felvértezve képes lesz kárhuzatos és tilalmas szövegeket hallgatni és olvasni. Tovább mélyed a tudományokban, napjai nagy részét a Biarra Könyvtárban tölti, ide értve most már – természetesen – annak tiltott és zárolt részlegeit is. Szerzetesi életének további évei alatt tapasztalatot szerez az Inkvizíció működésének segítésében; olykor személyesen vesz részt eretnekek vagy tilalmas mágiát űzők kihallgatásain. Az elegendő lelkerőt gyűjtők elutaznak Tela-Bierrából a Rend titkos kazamatáiba, hogy ott – milliók lelki üdvének érdekében – a legsötétebbnek, legkárhuzatosabbnak tűnő vizsgálatokat végezzék démonokon, egyéb túlvilági szörnyetegeken, aqirokon és a leggonoszabb foglyokon.

A Rend általában száz-kétszáz valódi tagot számlál, amelyhez jön további hatvan-nyolcvan arghorosz testvér. (Az arghorosz testvérek tényleges testi gondozását persze nem a Rend végzi, hanem Szent Elionóre Szolgáló Leányai.) Az Apátot, a Rend vezetőjét a testvérek legalább háromnegyedének részvételével tartott ülésen, titkos írásos szavazáson, tíz év időtartamra a Rend tagjaiból választják; el kell nyernie a teljes tagság felének szavazatát. Az Apát tisztsége persze inkább csak a Rend kifelé (titkosságából fakadóan gyakorlatilag a felső papság és a Titkos Inkvizíció, olykor az Inkvizíció felé) irányuló képvisellete, új tagok felvétele, a Rend tanácskozásainak vezetése és szervezése és egyéb igazgatási tevékenységek végzésére szolgál. A Rend egyes tagjai fölött nem gyakorol semmiféle önkényes vagy despotikus hatalmat; persze a gondos szűrésnek köszönhetően a Rend tagjainak fegyelmezettsége nem is kíván meg napi szintű irányítást.

Játéktechnika. A Rend tagjai gyakorlatilag egytől egyig viszonylag magas szintű papok, akik papként is általában rendkívül olvasott, művelt férfiak. Játéktechnikai szempontból nem szűnnek meg papnak lenni. Hozzáférnek gyakorlatilag bármilyen elméleti képzettséghez, sőt elvárás, hogy rendkívül magas szintű vallás- és legendsmeret képzettségre tegyenek szert, több holt nyelvet folyékonyan olvassanak, és így tovább.

Szert tesznek egy egyedi, a Nagy Arkánium Lélek szférájába tartozó Litániára, a Hit Erejének Lélekerősítő Imájára. Mint az közismert, az ősi varázsszövegek tanulmányozása, bizonyos holt nyelvek hallgatása vagy olvasása az óvatlanokra rendkívüli veszélyeket jelent. Ez a Litánia 9 Mp-ért egy órán keresztül tízszeresére emeli a hallgatott varázsszövegek passzív, másodlagos hatásaival szembeni ellenállásukat, ide értve az ősmágia másodlagos (örjítő stb.) hatásait is, továbbá a mágikus iratok valamennyi, olvasóra kifejtett hatását. Tehát elkerülhetővé válnak a klasszikus mágikus szövegekbe elrejtett mágikus csapdák, mert ezeket a hatás kifejlődése előtt felismeri, és ha kívánja, az olvasó elkerülheti (tehát nem olvassa tovább a szöveget...); ha kívánja, megnövelt ellenállással megküzdhet velük. Az ősmágia közvetlen hatásait (természetesen) nem lehetséges kivédeni a varázslattal, viszont az ősvilági nyelvek hallgatásával vagy ősvilági nyelvű iratok olvasásával járó passzív hatások (örület stb.) ellen megnövelt ellenállással lehet védekezni. Ezt a varázslatot csak a Rend tagjai ismerik, és csak önmagukon hajthatják végre. A manapontok többszörözésével az időtartam többszörözhető; a varázslás ideje csupán egy szegmens, de onnantól kezdve folyamatos koncentrációt követel az alkalmazótól, amelynek során végig a hallott vagy olvasott szövegre kell figyelnie, csak avval kapcsolatos szellemi erőfeszítéseket tehet (fordítás, kivonatolás, jegyzetek készítése), viszonylag nagy testi nyugalomban (íróasztalnál, olvasóállványnál stb.). A varázslat alaperősége 20.

Az Arctalan Leányok Rendje

- Készen állsz rá, hogy mindent, csakugyan mindent feláldozz?
- Készen állok. Feladok és feláldozok mindent, testestől-lelkestől az Ügynek adom magam.
- ...biztos vagy benne...?

Az Arctalan Leányok Rendje valószínűleg az Egyház legkülönösebb, legtitkosabb szervezete. A Birodalom békéjére az Inkvizíció és a boszorkányvadászok erőfeszítései ellenére állandó fenyegetést jelentenek a különböző boszorkányrendek, romlásszekták, démonimádó és szerafista társaságok, gorkivi felforgatók bandái, és

így tovább. Az istenfélő köznép, a derék papság, az örökké gyanakvó boszorkányvadászok, a fürkésző inkvizítorok, a Második Arc Testvérisége vagy akár a világi hatóságok erőfeszítései önmagukban elégtelenek a fenyegetés elhárítására, a lappangó társaságok felderítésére. Kezdetektől fogva szükség volt valami olyan szervezetre, amely egy lépéssel a fenyegetés előtt jár; ami nem a megtörtént szörnyűségekre válaszol, hanem közvetlen közletről, a lehető legközelebről vesz részt a sötét társaságok belső működésének, kiterjedtségének felderítésében, a kárhozatos tevékenységek megszakításában, és mindezt teljes titokban teszi.

A szektatagok szándékos árulása olykor-olykor persze megtörténik, mert néha a pénz nagyobb úr Ranagolnál is; néha egy kedves hozzátartozó kínhalála kerülhető el a hitsorosok élete vagy szabadsága árán. Ez azonban sajnos ritkán kivitelezhető művelet. Az elfogott szektatagok kínvallatása sok kérdésre választ ad, azonban a szekta többi tagja óhatatlanul is tudomást szerez a dolgról, és ennek figyelembevételével teszi meg a következő lépéseket. Szektatagok titkos elrablása, hasonmásra cseréje az esetek döntő többségében gyakorlatilag kivitelezhetetlen, és mindig magas a lelepleződés kockázata. Ügynökök használata, azaz az Egyházzal titokban együttműködő boszorkányok, szerafisták beépítése a szektákba pedig elképzelhetetlen, mert az Egyház nem működik együtt ilyen szervezetekkel, és azok sem az Egyházzal.

Vagy talán mégis...?

Az Arctalan Leányok egytől egyig Domvik papnői, akik különleges kiképzésüknek köszönhetően egyetlen feladatra válnak tökéletesen alkalmassá: az Egyház ellenségeinek soraiban élve teljes titokban az ellenséges szervezet romlására kell törniük, hosszútávon gyengítve majd megsemmisítve azt, közben pedig fedett és leplezett módszerekkel a szervezet tevékenységéről tudósítaniuk kell az Egyházat.

Általában árvaházakból, vagy rendkívül szegény családok csecsemői közül válogatnak a Rend vezetői jelölteket. Kolostorban

nevelkednek a lányok, fiatal éveiket a külvilágtól elzárva tanulással és gyakorlással töltik. Otthonuk színleg árvaház és apácázárda; tanítóik látszólag közönséges férfi papok vagy szerzetesek, valójában viszont a Titkos Inkvizíció magas rangú tagjai egytől egyig. A lányok különös alapossággal sajátítják el a szakrális mágia egyes fejezeteit, kiegészítve olyan ismeretekkel, melyekhez általában a legtudósabb Domvik-papok sem férnek hozzá. A vizsgák szigorúak, a kihullók, a gyenge jelleműek, az alkalmatlanok általában emlékezetük módosítása után valamelyik apácarendben folytatják életüket; csak az igazán kiválóknak juthatnak el a végső vizsgák letételéig és a pappá szentelésig.

Kiképzésük rendkívül szigorú és megterhelő minden szempontból. Az utolsó években a férfi papok a legerkölcstelenebb módszerekkel, a legfájdalmasabb, legmegalázóbb csalódásokkal ölik ki a lányokból az emberek, férfiak iránt érzett őszinte érzelmeiket. Képzésük részét képezik olyan gyakorlatok, amelyek során magányossá és megközelíthetlenné válnak. Soha többé nem lesznek képesek igazán bízni senkiben. Legkevesbé egymásban; mindennél jobban meggyűlölik egymást, ezért képzésük utolsó évében egymással sem találkozhatnak. A profán testi és lelki gyötrelmek mellett természetesen a mágiát is felhasználják tanítóik, hogy a kívánt hatást elérjék.

A lányokat húsz éves korukban, a végső vizsgák letétele után pappá szentelik. Apró pénzérme nagyságú, jellegtelen ezüst szent szimbólumukat általában testükön belül viselik – többnyire lenyelik, ahol az a gyógyító varázslatok hatására a gyomorból kilépve a szív mellett telepszik meg. A pappá szentelés során megingathatatlan hit és eltéphetetlen hűség alakul ki bennük; fogadalmuk szerint „mindent, csakugyan mindent” fel kell áldozniuk, és testüket-lelküket a feladatnak kell szentelniük.

Avatásuk után kezdik meg a beépülést, melyhez olykor kapnak segítséget, olykor nem. A nagyvárosok

árnyai közt rejtőző romlásszektákhoz nem nehéz csatlakozni, ha valaki tudja, mit keres. Az Arctalan Leányok pedig csakhamar úgymint kitűnnek majd páratlan varázstudományukkal, és egyre magasabbra emelkednek majd a szektákon, boszorkányrendeken belül. Érthető okokból kifolyólag gyilkos dühvel pusztítják a rivális, ellenséges szektákat és rendeket; de természetesen általában a manipulatív, körmönfont, áttétes megoldások mesterei. Volt példa arra, hogy egy boszorkányrend megbecsült tagjaként valamely leányt ágyas-kémmé tettek egy olyan magas rangú világi hivatalnok mellett, aki (a boszorkányrend előtt is titokban) egy démonimádó szektát támogatót, afféle sűrű eminenciás pártoló tagként. Az Arctalan Leány manipulálta a hivatalnokot, hogy rendje számára kedvező politikai döntések szülessenek; tájékoztatta a boszorkányrendet a hivatalnok minden tervéről, tehát kémkedett; híreket szállított viszont a démonimádó szekta tevékenységéről is, ugyanakkor elárulva boszorkányrendjét híreket szivárogtatott ki a démonimádó szekta felé is. A rivális szervezetek közti árnyékháborúban tető alá hozott néhány ostoba véletlent és végzetes félreértést, teljes titokban persze. A művelet vége két kivértett, pihegő szervezet lett, akik hosszú évekre eltűntek a város alvilágából erőt gyűjteni; a magát sorozatosan kompromittáló hivatalnokra pedig lassan de biztosan felfigyelt az Inkvizíció...

Az Arctalan Leányok Rendjének hatékonysága, illetve – evvel szoros összefüggésben – a Leányok élete és személyes szabadsága a titkosságon, a leplezésen, a fedésen múlik, mindig és minden körülmények között. A Rend pusztá léte csupán a Főatya és a Kortalanok előtt nyilvánvaló, illetve a Titkos Inkvizíció egyes tagjai előtt – de nem általában a Titkos Inkvizíció előtt! Ebből kifolyólag kiképzésük is teljes titokban folyik, Tela-Bierra egy kis kolostorában, amely apácázárdának látszik. Kibocsátásukat és beépítésüket követően pedig gyakorlatilag senki nem tudja, hogy mi lesz a lányok további sorsa, azaz hogy éppen melyik szervezetben vagy melyik városban (gorviki társaságok esetén: melyik országban!) tevékenykednek. Talán túlzónak tűnik ez a titkolózás, azonban a jelek szerint bevált.

A titkosság és a fedés szó szerint minden körülmények közt megőrzendő! Értve ez alatt azt az esetet is, amikor a Leány mint veszélyes boszorkány az Egyház fogságába esik! Az Inkvizítorok legförtelmesebb kínzásainak hatására sem tehet

egyáltalán utalást arra, hogy valójában szent küldetést teljesít. A kínhalál borzalmi közt sem fedheti fel a Rendet és a Rend feladatait. Elképesztő lelki teher ez számukra: szörnyű büntetést szenvedni azoktól, akik valójában a hittestvérei. Ráadásul sajnos a sötét szekták kedvelt módszere, hogy a nemkívánatos személyeket, riválisokat, árulókat nem maguk ölik meg, hanem az Egyház kezére játsszák. A rosszul számító vagy hibázó Leány bizony könnyen ébredhet arra egy hajnalon, hogy bősoszorkányvadászok törnek rá az ajtót.

A Leányok pappá szentelésükkor eleve bocsánatot nyernek mindama bűnökre, amelyeket az Egyház hosszú távú céljai érdekében akár az Egyház ellen is elkövetnek majd. Ne feledjük, hogy az Egyház iránti hűség és a Domvikba vetett hit kiirrethatatlanul fészkel valamennyi papnőben.

Szagrális mágiájuk különleges, a maga nemében páratlan. Varázslataik legfőbb jellemzője, hogy külsőségeiben a legkevésbé sem emlékeztet szagrális mágiára; még az elméleti mágiában jártasak sem fogják szagrális mágiaként azonosítani, tapasztalati, vulgármágikus hagyománynak annál inkább. Aki mindenkinél jobban jártas az elméleti mágia rejtelseiben, az – elegendő ideig figyelve a Leány varázslatait – megsejti, hogy nem vulgármágiáról van szó, de még ő is előbb fog szeráfi jellegű hagyományra gondolni, mint szagrális mágiára. Ha pedig több száz varázslatát kielemezve és alaposan megvizsgálva szagrális mágiára kezd gyanakodni, Domvikra akkor sem kezd gondolni; és ennek csak sok közül egyik és profán oka az, hogy a Leányok saját istenükre a Legnagyobb Úrként, Elveszetteként vagy Hitetlenek Által Megvetett Kitaszítottként hivatkoznak varázslataik közben is.

Mágiájuk nagyrészt eltér a közönséges Domvik-papokétól. A Kis Arkánum természet szférájához tartozó Litániáikkal képesek több olyan hatást megidézni, amelyek gyakorló boszorkányok becsületére válnának; a lélek szférában az érzelmekkel képesek úgy manipulálni, mint a romlásszekták nagyasszonyai vagy Orwella papnői.

A Domvik-papok között egyedülálló továbbá képzettségük a psi-tudományok terén is. Valós személyiségüket, Aurájukat kitűnően leplezik, elméjük és lelkük mélyebb zugait áthághatatlan védőbástyák óvják. A fürkész, ha átlát az álcaszemélyiségek útvesztőjén, csakhamar kegyetlen csapdákkal találja szembe magát, azok mögött pedig égitő fekete falakkal. Jaj annak, aki egy-két futó

pillantásnál többet merészel vetni a Leány Aurájára! Az ilyesmi nem marad rejtve a papnők előtt, és – a működésükre legnagyobb veszélyt jelentő műveletként – mindig megtorlást von maga után. (Fürkészőjük szavahihetőségét jó előre megkérdőjelező dezinformációk a szekta többi tagja illetve vezetősége felé; véletlen baleset, ostoba félreértés, névtelen feljelentés az Egyház felé, és így tovább...).

Az Arctalan Leányok az Egyház hivatalos besorolása szerint Mendraioszoknak, Boszorkányvadászoknak minősülnének, ennek azonban semmi jelentősége nincs, hiszen a Rend léte önmagában is hétpecsétes titok, tagjai pedig egytől-egyig felszentelt papok.

Játéktechnika. A Leányok Domvik szagrális mágiájából teljes egészében hozzáférnek a Lélek szférájú varázslatokhoz, ideértve valamennyi egyedi varázslatot is. Ismerik továbbá a Kis Arkánum természet szféráját, úgyszintén ideértve az egyedi varázslatokat is. A Nagy Arkánum természet szférájaként használhatja a Szent tűz és a Villámcsapás különleges változatait; játéktechnikailag: hozzáfér a boszorkányok varázslat-listájában feltüntetett Tűzmágiához, illetve a boszorkánymesterek Villámvarázs, Villámpenge, Villámvért és Kisülés varázslataihoz. A Kis Arkánum lélek szférájába tartozó Litániaként ismeri valamennyi, a boszorkányoknál felsorolt asztrálmágiát, ide értve a boszorkányátkok közül a jellemtorzító átkokat is (és csakis azokat az átkok közül!). Ugyanígy ismeri a boszorkányok Lélekvarázslatait, Tömegebefolyásoló varázslatait és a Nyelvbéklyó varázslatot. A boszorkányok „női mágiájából” ismeri az Örjítő pillantás és az Álmodások asszonya varázslatokat, valamint hármát-hármát (gyakorlatilag a legegyszerűbbeket) a csókvarázslatok és az ölelések mágiái közül. A Nagy Arkánum lélek szférájú Rituáléi közt képes használni a Boszorkánykör varázslatot, azonban ez háromszoros mennyiségű manapontot emészt fel. Varázslataik a mágiaismeret képzettség 4. fokával boszorkánymágiaként azonosíthatók, 5. fokon pedig olyan ismeretlen szeráfi hagyományként, amely boszorkánymágiának látszik. Szagrális mágia ismeret képzettség

tetszőlegesen magas fokával sem lehet szakrális mágiaként azonosítani a varázslatokat. Vulgármágia képzettség 4. és 5. fokára a mágiismeret képzettség 4. és 5. fokáról fentebb írtak az irányadók.

Manapontjaikat Domvik papjaiként kapják; az elhasznált varázserőt természetesen imával pótolják, leplezési és fedési okokból olykor Hatalom Italát isznak (ez természetesen nincs hatással a manapontjakra, csak az Egészségükből von le hármát alkalmanként...), olykor vért isznak vagy egyéb tapasztalati jellegű managyűjtésre emlékeztető dolgokat művelnek. Fontos, hogy ha ismernék is a boszorkányok Mágikus Ölelését, abból manát nem szereznek.

A shadoni besorolás szerint a pszi Ötödik Körét használják. Felavatásukkor rendelkeznek magas fokú Auraleplezés képzettséggel (4. fok, továbbá természetesen minden előfeltétel-

képzettséggel, a megkövetelt fokon), saját vallásuk 4. fokú ismeretén túl a Ranagol- és az Orwella-hit titkaiban is elmélyednek (vallás 3. fok). A profán közelharcra képzésükkor nem nagyon fordítanak figyelmet – harcértékeik a boszorkányokéval megegyezők, általában török, hajtúk, báli legyezők forgatását gyakorolják alapszinten; később esetleg törkardot tanulhatnak meg forgatni, mást nem igazán.

2010.05.17.

Szerző: daekow

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely